

27.12.07

לכבוד:

שילה דה בר – עורך ראשי, ידיעות אחרונות

עדי גולד - עורך מוסף 7 לילות

רועי בהריר - כתב 7 לילות

הנדון: כתבתו של רועי בהריר במוסף 7 לילות מיום שישי 28.12

בכתבה של רועי בהריר אורות ריטה צוטטתי כמי שאומר: "לא משנה מה ריטה תעשה – היא כבר לא בנקודה שבה היא היתה. זה עניין של טיימינג. אנשים, בשלב מסוים, שואלים את עצמם מה הדבר הבא. את הסאונד של ריטה אני מכיר כבר יותר מדי טוב, יש לי מנות גדושות ממנו במחזור הדם. היא מיצתה את עצמה מבחינה ציבורית. זה לא משנה מה היא תעשה אומנותית".

הדברים הללו, לא זו בלבד שאינם מדויקים, אלא גם הוצאו מהקשרם. הציטוט המדויק, כפי שנמסר מפי לכתבכם היה: "להערכתי, באלבומים האחרונים של ריטה, לא רק שלא חלה נסיגה, אלא אפילו התקדמות, במובנים אמנותיים מקצועיים".

לשאלת הכתב, מדוע בכל זאת הם לא הצליחו מסחרית ומספרית, ענית: "אני יכול לשער שבציר הזמן ישנה נקודה שבה כאמן, לא משנה מה תעשה, לאנשים יש שובע מסוים ממך ואתה נמצא במנות גדושות במחזור הדם שלהם. בנקודת הזמן הזאת, כאמן, מבחינה ציבורית, מיצית את עצמך. ולכן, לא משנה מה ריטה תעשה מבחינה אמנותית, מבחינה מסחרית יהיה לה יותר קשה".

הכתב, כאמור, לא צטט את דברי כלשונם, ולפיכך נוצר פער בין מה שנכתב בעיתונכם, לבין מה שאמרתי אני. יתירה מכך, בכל מהלך השיחה עם הכתב, הקפדתי להבהיר לו עד כמה ריטה היא אמנית חשובה ומוערכת מבחינתי, והדברים שאמרתי לו היו רצופים באמירות מפרגנות, עקב העובדה שעבדנו ביחד מספר שנים באופן יצירתי וחברי עד משפחתי.

זאת ועוד, למרות שהכתב ניסה "למשוך אותי בלשוני" לאמירות בלתי מפרגנות, חזרתי ותיקנתי אותו שוב ושוב.

הציטוט הבלתי מדויק בעליל, לא זו בלבד שפגע במערכת היחסים רבת השנים שלי עם ריטה, אמנית אותה אני מעריך ומכבד, אלא גם פגע בי מבחינה מקצועית כמפיק, וביחסי עם חברת הד ארצי, שהפיקה את האלבום האחרון של ריטה, ושאינה אני עובד על בסיס קבוע.

אני מצפה מכם לפרסם את דברי כפי שנאמרו במלואם, וכן לפרסם התנצלות מעל גבי העיתון. באם לא יינקטו הצעדים הללו, אאלץ להגיש נגדכם תביעה משפטית בעניין.

בברכה,

משה לוי